

Kodnamn: MABUS

G. Puchkina

Prolog

Du slår upp ögonen. Du svettas. Det är kallt. Starkt ljus. Vem är du? Var är du? Du håller en kniv i din hand. Blodig. En kropp vid dina fötter. En dörr står öppen. Det snöar ute. Skuggor därute närmar sig. Du kräks.

När du blundar ser du för ditt inre en tron. En man i blå turban som sitter på tronen och talar med en röst som ekar i ditt huvud.

-”LUGN MIN VÄN. ALLTING KOMMER ATT ORDNA SIG. DE SOM KOMMER HITÅT. JA, DE DÄR BORTA. GÖR SOM DE SÄGER. HJÄLP DEM OM DE BER OM DET. DE KAN HJÄLPA DIG MINNAS.”

G. Puchkina

Du är inte helt hundra, men du är rädd för för att du ligger bakom alla lik som finns runt om dig. Den stora blodiga kniven i din hand skvallrar om det. Du har låst upp dörren och de kommer springande. Men vilka är de och vad har hänt? Det känns som du just utfört en mycket viktig order, men är villrådig på vad som händer härnäst.

Sakta pö om pö kommer minnen. Även om det mesta är en dimma, finner du lösryckta minnen av din barndom. En röd trehjuling. Gången då elen dog. Mannen i den blå turbanen. Du minns hur mycket du älskar havet och den underbara brisen som bara finns vid svarta havet. Kaukasus och den salta torra vinden som drar fram där. Babuchkas bovetepjättar. Lukten av vodka får dig att tänka på den kvällen då budet kom om Sovjetunionens fall. Du minns att vissa firade och andra sörjde, Vodka flödade som vatten på Volga den kvällen. Men vem är du? Vad heter du? Vem har du varit? Uniformen du bär har en namnskylt. G. PUCHKINA står det. Det får väl duga så länge om någon skulle fråga.

De som kommer springande mot huset är säkerligen inblandade i det här på något sätt. Försök ta reda på hur mycket de vet. Det är nog en bra idé att hålla sig väl med dem. Någon bättre chans att komma tillbaka till civilisationen har du inte i nuläget.

Personlig Checklista

- ☐ Minnas ditt namn
- ☐ Minnas vem du är
- ☐ Lista ut vad som hänt och vad som händer.
- ☐ Få ut rösten ur ditt huvud
- ☐ Hämnas på den eller de som gjort så här mot dig